

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ

**XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю, присвяченої 60-річчю ТДМУ**

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

**(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України
за допомогою відеоконференц-зв'язку)**

**18–19 травня 2017 року
м. Тернопіль**

**У двох томах
ТОМ 2**

**Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2017**

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ

**XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю, присвяченої 60-річчю ТДМУ**

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку)

*18–19 травня 2017 року
м. Тернопіль*

У двох томах
ТОМ 2

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2017

УДК 378:61(063)(477)

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай.

Сучасні підходи до вищої медичної освіти в Україні (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XIV Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвяченої 60-річчю ТДМУ (Тернопіль, 18–19 трав. 2017 р.) : у 2 т. / Терноп. держ. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2017. – Т. 2. – 392 с.

Серед різних форм, активних методів навчання, засобів організації процесу підготовки медичних сестер необхідно вибирати насамперед ті, які орієнтують медичну сестру на творчий пошук на основі систематичного вирішення проблем.

Ефективними та сучасними, на нашу думку, є методи та інноваційні технології, що використовуються в до- та післядипломній освіті медичних сестер, а саме: аналітичні системи для управління системою охорони здоров'я; онлайн і мобільні стартапи; особистісно орієнтовані технології; індивідуальні та групові проекти, які відображають практику роботи за фахом; проведення майстер-класів; моделювання комунікативних та управлінських ситуацій.

Координаційна рада безперервної післядипломної освіти практикуючих медичних сестер – це консультативно-дорадчий орган, який створений з метою координації діяльності зусиль практикуючих медсестер, бакалаврів, магістрів медсестринства, провідних викладачів, пов'язаної з підвищенням якості підготовки фахівців у галузі медсестринства.

Для надання ефективної кваліфікованої допомоги дипломована медична сестра повинна не тільки досконало засвоїти необхідну систему фахових знань, умінь і практичних навичок, але й досконало володіти мистецтвом спілкування, навичками управлінської діяльності на елементарному рівні, спроможністю у різних нестандартних ситуаціях знайти ефективне рішення, що у свою чергу, ставить питання про підвищення рівня професійних, управлінських та психологічних знань, умінь медичної сестри використовуючи наступні методики: рольова гра, тренінг, методика експертних оцінок сприяє критичному мисленню, адекватній оцінці своїх дій зі сторони опонента та дозволяє виявити недоліки в підготовці медичного працівника та інші.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВИТИ З КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ

О. О. Яковлева, О. О. Клекот, Л. А. Вознюк, І. О. Дорошкевич, О. В. Стопінчук

Вінницький національний медичний університет імені М. І. Пирогова

ВСТУП. Клінічна фармакологія – міждисциплінарний предмет, основи знань якого необхідні лікарям практично всіх фахових спеціальностей, як терапевтичного, так і хірургічного профілю. Між тим обсяг її навчання в вищій школі незадовільний, що потребує кардинального вирішення цієї проблеми. Післядипломне професійне навчання охоплює наступні функції: освітню, інформаційну, консультативну, дослідницьку, експертну. Сучасні моделі медичного та фармацевтичного навчання не відповідають цим вимогам: відповідно на тлі зниження якості навчання в середній школі та низького інтелекту абітурієнтів. Від сучасного лікаря вимагають компетентність, уміння працювати в команді, самостійно отримувати необхідну нову інформацію в світі, який так швидко змінюється.

Викладання клінічної фармакології у ВНМУ ім. М.І. Пирогова почалося більше 25 років тому, що визначає наш значний досвід та порозуміння стану невирішених питань цього розділу практичної, наукової медицини та фармації. Щорічне скорочення у студентів запланованих годин

Висновки Таким чином, післядипломна освіта медичних сестер на основі безперервної післядипломної освіти спрямована на поглиблене формування у них професійної компетентностей, що, у свою чергу, є одним із базових компонентів забезпечення якості професійної діяльності медичних сестер у галузі охорони здоров'я.

Література.

1. Визначення компетенції в оцінці якості підготовки фахівців у системі безперервного професійного розвитку лікарів / Ю.В. Вороненко, А.М. Сердюк, О.П. Мінцер [та ін.]. // Україна. Здоров'я нації. – 2007. – №1. – С. 37–41.
2. Банчук М.В., Волосовець О.П., Феценко І.І. Якість підготовки медичних сестер – нагальна вимога часу / М.В.Банчук, О.П.Волосовець, І.І.Феценко [та ін.] // Буковинський медичний вісник (Спецвипуск). – 2007. – С.7-10.
3. Горачук В.В. Управління якістю медичної допомоги в закладі охорони здоров'я. Монографія / В.В. Горачук. – Вінниця: ПП Балук І.Б., 2012. – С. 18-23.
4. Зайцев В.М. Прикладная медицинская статистика: Учебное пособие / В.М. Зайцев. – М.: Медицина, 2005. – 216 с.
5. Зимняя И.А. Ключевые компетенции – новая парадигма результата современного образования [Электронный ресурс] // И.А.Зимняя // Интернет-журнал «Эйдос». – 2006. – 5 мая. – Режим доступа: <http://www.eidos.ru/journal/2006/0505.htm>.
6. Про затвердження Концепції управління якістю медичної допомоги у галузі охорони здоров'я в Україні на період до 2020 року. Наказ МОЗ України від 01.08.2011 № 454. / [Електронний ресурс]. – Режим доступа: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20110801_454.html. – Назва з екрану.

з цього предмету обертається катастрофічною ситуацією. Засвоїти основи клінічної фармакології за 7-8 занять, при відсутності лекцій і заключного іспиту – нереально та неефективно. В той же час завершення навчання як студентів і тим більше інтернів повинно спонукати лікарів до оптимальної фармакотерапії, в реальній ситуації, в умовах поліморбідності, рекомендацій доказової медицини. Завдяки порозумінню ректорату, кафедра отримала додаткові можливості доповнення знань студентів на запланованому вивченні предмету «Побічна дія ліків» в обсязі 45 годин на різних семестрах відносно предмету «Клінічна фармакологія», що дозволяє дещо компенсувати недоліки програм.

Між тим порівняння із світовим досвідом навчання свідчить, що в більшості країн Європи, СНД обсяг годин з клінічної фармакології збільшений на порядок, він може досягати в середньому 150-200 годин, протягом 2-3 років навчання студентів.

Викладання клінічної фармакології в інтернатурі сьогодні ще в більш гіршій ситуації, тому його слід вважати

незадовільним: ця дисципліна не включена в погодинне навантаження в більшості програм МОЗ в інтернатурі. В той же час, такі розділи як фармакокінетична термінологія, взаємодія лікарських засобів, фармакогенетика, прогнозування небажаних лікарських реакцій та профілактика лікарської токсичності, основи фармакоекономіки, структура і зміст протоколів та формулярів – повинні віддзеркалювати професійну орієнтацію лікарів на високому рівні, відповідно індивідуальним складовим діагнозу, супутньої патології та стану органів виділення організму, індивідуальної чутливості до фармакотерапії. Тим більше, якщо йде мова про впровадження вимог Національної ради медичних екзамінаторів США, які, зрозуміло, ще більш прискіпливо ставляться до рівнів знань лікарів.

Кафедра клінічної фармації та клінічної фармакології ВНМУ впровадила за власною ініціативою, за підтримкою відділу післядипломного навчання університету та за наказом ректора участь професора, доцентів на атестації лікарів-інтернів для присвоєння звання лікаря-спеціаліста щорічно. Досвід результатів цієї атестації свідчить про позитивні риси. Так, кафедри педіатрії, внутрішньої та сімейної медицини, курс анестезіології включають в структуру білетів питання з клінічної фармакології. Однак, кафедри хірургічного, терапевтичного профілю такий підхід не впроваджують, що, на нашу думку, не може відповідати сучасним вимогам інтернатури. Відділ післядипломного навчання, з порозумінням цих вимог, планує участь кафедри в навчанні інтернів, на жаль з дуже обмеженою кількістю годин, для більшості дисциплін всього до 14, тільки для неонатології, анестезіологів, терапевтів, сімейних лікарів, медицини невідкладних станів – до 36 годин.

В той же час ми маємо можливість визначити, що саме інтерни-хірурги не володіють в необхідній мірі розумінням тактики вибору антибіотиків, вимогами на рівні доказової медицини щодо призначення антикоагулянтів та ризику тромботичних ускладнень. Так, наприклад, не виконуються вимоги профілактичного призначення антикоагулянтів після штучного протезування суглобів, що обертається доведеними випадками тромбоемболій. Ризик розвитку резистентності до антибіотиків також мало приймається до уваги та не контролюється в стаціонарах, особливо у найбільш важких контингентів хворих (в реанімаційних, опікових відділеннях). На атестації інтернів-терапевтів вражає недостатній рівень знань, який навіть нижче за рівень випускників університету після державних іспитів. Все це віддзеркалює недостатню увагу до викладання клінічної фармакології інтернам та знижений рівень вимогливості при оцінці кінцевого рівня їх знань.

Такі міркування викладачів нашої кафедри щодо ефективності інтернатури співпадають з оцінками слухачів-інтернів після проходження циклу з клінічної фармакології. Вони незадоволені обмеженим обсягом навчання і розуміють необхідність цих знань, необхідність володіння тонкощами індивідуального підходу до пацієнта, які саме і дозволяють знання клінічної фармакології. Інтерни звертаються за інформаційною допомогою на кафедру при вирішенні питань взаємодії у важких хворих, наприклад, в акушерстві у вагітних при фармакотерапії анемії препаратами заліза тощо. Використання КРОКУ-3 теж не відповідає знанням фармакотерапії та потребує окремого перегляду.

Викликає занепокоєння відсутність стимуляції серед більшості інтернів до придбання професійних знань. Однак, слід відмітити позитивне ставлення на кафедрах університету до фармакотерапії саме інтернів-педіатрів: порозуміння надзвичайної важливості загрози небажаних лікарських реакцій, на тлі інтенсивного дитячого метаболізму, на тлі недооцінки несумісного призначення лікарських засобів, необхідність своєчасного контролю за ефективністю та безпекою лікування, особливо в таких важливих ситуаціях як дитяча онкогематологія, невідкладні стани тощо. Слід відмітити також недостатнє охоплення інтернів різних спеціальностей участю як в практичних конференціях, так і в проведенні наукових досліджень.

ВИСНОВКИ. Для покращення ситуації навчання сучасних лікарів-інтернів слід впроваджувати наступні перспективні вимоги та шляхи рекомендації.

1. Необхідне обов'язкове включення в фахові програми інтернатури хірургічних дисциплін збільшення обсягу погодинного навантаження з предмету клінічної фармакології до 36 годин протягом року.

2. Впровадження та розробка єдиних дистанційних форм навчання теж буде стимулювати до поглибленого, більш частого та ретельного контролю засвоєння інформаційного матеріалу, з використанням модульного принципу побудови програм.

3. Необхідно акцентувати увагу лікарів-інтернів на оволодінні практичними навичками з фармакотерапії, шляхом оцінки листів лікарських призначень.

4. Бажано збільшити вимоги до заповнення інтернами форм реєстрації побічної дії ліків, згідно рекомендацій Державного Експертного Центру України, шляхом проведення експертизи медичних карт пацієнтів.

5. Стимулювати запровадження спілкування між кафедрами медичних університетів України та викладачів в інтернатурі для придбання взаємного позитивного досвіду.

<i>С. І. Шкробот, Н. Р. Сохор, З. В. Салій, Л. С. Мілевська-Вовчук, О. Ю. Бударна, М. С. Мисула, М. І. Салій</i> ДОСВІД ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ – СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ ІЗ ЦИКЛУ «НЕРВОВІ ХВОРОБИ»	311
<i>Л. І. Шульга, С. В. Огарь, О. В. Лужієнко</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРОВІЗОРІВ-ІНТЕРНІВ ПРИ ВИКОНАННІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З КУРСУ «ФАРМАЦЕВТИЧНА ТЕХНОЛОГІЯ»	312
<i>В. О. Яворська, О. Б. Бондар, Г. В. Гребенюк</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ПАТОГЕНЕТИЧНОЇ ГЕТЕРОГЕННОСТІ ШЕМІЧНИХ ІНСУЛЬТІВ	313
<i>П. В. Яворський, С. Д. Поплавська, Т. І. Яворська</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО БЕЗПЕРЕРВНОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР	313
<i>О. О. Яковлева, О. О. Клемот, Л. А. Вознюк, І. О. Дорошкевич, О. В. Стопінчук</i> НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ З КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ.....	314
<i>І. І. Яковцова, А. Є. Олійник, О. В. Долгая, С. В. Данилюк</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ЛЕКЦІЙ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ПЕРЕДАТЕСТАЦІЙНИХ ЦИКЛІВ НА КАФЕДРІ ПАТОЛОГІЧНОЇ АНАТОМІЇ	316
<i>V. I. Ilchenko, K. V. Pikul, K. Yu. Prulytskyi, S. M. Tanianska, T. V. Kushnereva</i> THE ROLE OF MODERN METHODS OF INTERN'S TRAINING TO PRACTICAL CLASSES.....	317

Секція V
УНІВЕРСИТЕТСЬКІ КЛІНІКИ ТА ЇХ РОЛЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

<i>Н. С. Бек, О. М. Радченко, О. О. Зімба</i> КОМУНІКАТИВНА ПІДГОТОВКА ЛІКАРЯ ПІД ЧАС КУРАЦІЇ ПАЦІЄНТІВ	319
<i>О. А. Бовкун, Н. О. Палагнюк</i> ОВОЛОДІННЯ ПРАКТИЧНИМИ НАВИЧКАМИ ПІД ЧАС ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ НА II-III КУРСАХ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ	319
<i>О. П. Валосовець, О. Л. Дзюба, А. Я. Кузьменко, С. П. Кривопустов, М. П. Прохорова, І. О. Логінова, Т. І. Шевцова, О. Ф. Черній, О. Л. Ковальчук, В. Є. Хоменко, В. Г. Мигаль, О. В. Мозирська, Н. В. Грищенко, М. С. Острополець, І. М. Криворук, О. О. Скварська, О. В. Ємець, Л. М. Гелескул, Н. М. Царьова, Н. В. Баликіна, С. Д. Салтанова, Ю. В. Каруліна, С. В. Іорданова, І. М. Дзюба, Я. В. Соколова, Н. А. Слюсар</i> УНІВЕРСИТЕТСЬКІ ДИТЯЧІ ЛІКАРНІ.....	320
<i>І. Л. Дюдіна, В. Г. Томілін, І. О. Перешивайлова</i> ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ТА УНІВЕРСИТЕТСЬКА КЛІНІКА	320
<i>В. М. Козько, Д. В. Кацапов, А. В. Бондаренко, О. І. Могиленець, Г. О. Соломенник, К. В. Юрко, Н. Ф. Меркулова</i> РОЛЬ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ КЛІНІКИ У ФОРМУВАННІ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ З ДИСЦИПЛІНИ «ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ» У ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ.....	322
<i>І. Ф. Костюк, Н. П. Стебліна, В. В. Бязрова, О. Л. Архіпкіна</i> ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ТРАДИЦІЙНИХ ТА ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ	323
<i>С. І. Саволук, В. М. Лисенко, О. В. Шуляренко</i> СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОГО НАВЧАННЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ХІРУРГІЯ».....	325
<i>В. В. Синиця, В. С. Гриновець, Ю. І. Шашков, В. В. Довганик</i> ПРАВОВІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ В УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ КЛІНІКАХ.....	326
<i>Ю. І. Ткач</i> ЗНАЧЕННЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ КЛІНІК У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З КЛІНІЧНОЇ ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ.....	327
<i>М. М. Ткаченко, Н. Л. Морозова, Г. О. Романенко</i> СТВОРЕННЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ КЛІНІК ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМОК ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	327

<i>С. І. Шкробот, Н. Р. Сохор, З. В. Салій, Л. С. Мілевська-Вовчук, О. Ю. Бударна, М. С. Мисула, М. І. Салій</i> ДОСВІД ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ – СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ ІЗ ЦИКЛУ «НЕРВОВІ ХВОРОБИ»	311
<i>Л. І. Шульга, С. В. Огарь, О. В. Луїсєнко</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРОВІЗОРІВ-ІНТЕРНІВ ПРИ ВИКОНАННІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З КУРСУ «ФАРМАЦЕВТИЧНА ТЕХНОЛОГІЯ»	312
<i>В. О. Яворська, О. Б. Бондар, Г. В. Гребенюк</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ПАТОГЕНЕТИЧНОЇ ГЕТЕРОГЕННОСТІ ШЕМІЧНИХ ІНСУЛЬТІВ	313
<i>П. В. Яворський, С. Д. Поплавська, Т. І. Яворська</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО БЕЗПЕРЕРВНОЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР	313
<i>О. О. Яковлева, О. О. Клемот, Л. А. Вознюк, І. О. Дорошкевич, О. В. Стопінчук</i> НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ З КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ.....	314
<i>І. І. Яковцова, А. Є. Олійник, О. В. Долгая, С. В. Данилюк</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ЛЕКЦІЙ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ПЕРЕДАТЕСТАЦІЙНИХ ЦИКЛІВ НА КАФЕДРІ ПАТОЛОГІЧНОЇ АНАТОМІЇ	316
<i>V. I. Ilchenko, K. V. Pikul, K. Yu. Prulytskyi, S. M. Tanianska, T. V. Kushnereva</i> THE ROLE OF MODERN METHODS OF INTERN'S TRAINING TO PRACTICAL CLASSES.....	317

Секція V
УНІВЕРСИТЕТСЬКІ КЛІНІКИ ТА ЇХ РОЛЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

<i>Н. С. Бек, О. М. Радченко, О. О. Зімба</i> КОМУНІКАТИВНА ПІДГОТОВКА ЛІКАРЯ ПІД ЧАС КУРАЦІЇ ПАЦІЄНТІВ	319
<i>О. А. Бовкун, Н. О. Палагнюк</i> ОВОЛОДІННЯ ПРАКТИЧНИМИ НАВИЧКАМИ ПІД ЧАС ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ НА II-III КУРСАХ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ.....	319
<i>О. П. Валосовець, О. Л. Дзюба, А. Я. Кузьменко, С. П. Кривопустов, М. П. Прохорова, І. О. Логінова, Т. І. Шевцова, О. Ф. Черній, О. Л. Ковальчук, В. Є. Хоменко, В. Г. Мигаль, О. В. Мозирська, Н. В. Грищенко, М. С. Острополець, І. М. Криворук, О. О. Скварська, О. В. Ємець, Л. М. Гелескул, Н. М. Царьова, Н. В. Баликіна, С. Д. Салтанова, Ю. В. Каруліна, С. В. Іорданова, І. М. Дзюба, Я. В. Соколова, Н. А. Слюсар</i> УНІВЕРСИТЕТСЬКІ ДИТЯЧІ ЛІКАРНІ.....	320
<i>І. Л. Дюдіна, В. Г. Томілін, І. О. Перешивайлова</i> ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ТА УНІВЕРСИТЕТСЬКА КЛІНІКА	320
<i>В. М. Козько, Д. В. Кацапов, А. В. Бондаренко, О. І. Могиленець, Г. О. Соломенник, К. В. Юрко, Н. Ф. Меркулова</i> РОЛЬ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ КЛІНІКИ У ФОРМУВАННІ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ З ДИСЦИПЛІНИ «ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ» У ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ.....	322
<i>І. Ф. Костюк, Н. П. Стебліна, В. В. Бязрова, О. Л. Архіпкіна</i> ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ТРАДИЦІЙНИХ ТА ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ	323
<i>С. І. Саволук, В. М. Лисенко, О. В. Шуляренко</i> СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОГО НАВЧАННЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ХІРУРГІЯ».....	325
<i>В. В. Синиця, В. С. Гриновець, Ю. І. Шашков, В. В. Довганик</i> ПРАВОВІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ В УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ КЛІНІКАХ.....	326
<i>Ю. І. Ткач</i> ЗНАЧЕННЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ КЛІНІК У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З КЛІНІЧНОЇ ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ.....	327
<i>М. М. Ткаченко, Н. Л. Морозова, Г. О. Романенко</i> СТВОРЕННЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ КЛІНІК ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМОК ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	327

Секція VI
СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ВИСОКОПРОФЕСІЙНИХ ФАХІВЦІВ

<i>Т. В. Ащеулова, О. М. Ковальова, І. В. Ситіна</i> СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ У ЦИКЛІ «СЕСТРИНСЬКА ПРАКТИКА».....	329
<i>К. І. Бодня, І. П. Бодня, Т. А. Веліва, В. Б. Мироненко, Л. І. Скорик</i> ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	330
<i>О. Р. Боярчук, І. Б. Чорномидз, Т. О. Воронцова, О. М. Шульгай</i> ЗАСТОСУВАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ДОГЛЯД ЗА ХВОРИМИ В ПЕДІАТРІЇ».....	331
<i>В. М. Волошинович, Г. М. Пилип'юк, Ю. І. Алексеева</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК НА КАФЕДРІ ПЕДІАТРІЇ У СТУДЕНТІВ ІV КУРСУ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ.....	332
<i>І. А. Григорова, Л. В. Тихонова, О. О. Тесленко, О. Р. Єскін</i> РОЛЬ ВПРОВАДЖЕННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ З ДИСЦИПЛІНИ «НЕВРОЛОГІЯ»	332
<i>О. В. Давидович, О. А. Кононенко, Н. Я. Давидович, І. В. Ніку, В. В. Ясенівка</i> ДОСВІД МЕТОДИЧНОГО ТА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УМОВАХ НАВЧАННЯ ІНТЕРНІВ У ТРЕНІНГОВИХ ЦЕНТРАХ.....	334
<i>Е. Д. Діасамідзе, К. В. Жуков, Ю. В. Ткаченко</i> ДОСВІД СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ОРТОДОНТІВ НА ПІСЛЯДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ У НАВЧАЛЬНО- НАУКОВОМУ ІНСТИТУТІ СТОМАТОЛОГІЇ ТА ЩЕЛПНО-ЛИЦЕВОЇ ХІРУРГІЇ ХМАПО.....	335
<i>Л. В. Журавльова, Н. А. Лопіна</i> ТРИКОМПОНЕНТНИЙ ПРАКТИЧНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У ДОДИПЛОМНІЙ ТА ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ З ДИСЦИПЛІНИ «ВНУТРІШНІ ХВОРОБИ» ЗА ДОПОМОГОЮ ІНТЕРАКТИВНИХ ТРЕНАЖЕРІВ.....	335
<i>С. Й. Запорожан, А. Г. Шульгай, А. І. Цвях, А. Я. Господарський, І. Р. Копитчак, В. М. Сидоренко</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ОРТОПЕДІВ-ТРАВМАТОЛОГІВ В УМОВАХ СИМУЛЯЦІЙНОГО ТРЕНІНГОВОГО ЦЕНТРУ.....	337
<i>Т. З. Земан-Габур, Р. Р. Антонів</i> ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДИКИ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «УРОЛОГІЯ» В ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ.....	338
<i>В. О. Кавин, Ю. Л. Попович, В. М. Федорак, І. І. Білінський, С. П. Романюк, О. Р. Іванців, Р. Л. Парахоняк</i> РОЛЬ НАВЧАЛЬНО-ПРАКТИЧНОГО ЦЕНТРУ В ПОКРАЩЕННІ ЗАСВОЄННЯ СТУДЕНТАМИ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК З ДИСЦИПЛІНИ «ОПЕРАТИВНА ХІРУРГІЯ І ТОПОГРАФІЧНА АНАТОМІЯ».....	339
<i>В. А. Киричок</i> МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР У СИМУЛЯЦІЙНОМУ НАВЧАННІ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ.....	339
<i>Г. М. Кожина, І. М. Стрельнікова, К. О. Зеленська</i> ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В СТРУКТУРІ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР ОКР «БАКАЛАВР» ЗА ПРОГРАМОЮ «МЕДСЕСТРИНСТВО В ПСИХІАТРІЇ ТА НАРКОЛОГІЇ».....	340
<i>А. Ю. Кордіяк, М. М. Сегал</i> УДОСКОНАЛЕННЯ МАНУАЛЬНИХ НАВИЧОК СТУДЕНТІВ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ.....	341
<i>І. А. Криворучко, С. М. Тесленко, А. Г. Дроздова</i> СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ХІРУРГІЯ».....	341
<i>В. В. Лазоришинець, Р. М. Вітовський, О. З. Парацій, А. В. Якушев, В. Ф. Оніщенко</i> МЕДИЧНІ ЗД ТРЕНАЖЕРИ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ІНВАЗИВНОЇ ХІРУРГІЇ.....	342
<i>Н. Д. Лантухова, Ю. В. Волкова, К. Г. Михневич, О. В. Кудінова, С. С. Дубівська, М. Д. Бітчук</i> СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ВИСОКОПРОФЕСІЙНИХ ФАХІВЦІВ.....	343
<i>Т. О. Лоскутова, Т. В. Демченко, А. П. Петулько, Н. В. Крячкова, І. С. Гарагуля</i> ЗАСТОСУВАННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ ІЗ ДИСЦИПЛІНИ «АКУШЕРСТВО ТА ГІНЕКОЛОГІЯ».....	343